

i Interdicta localia; & personalia generalia, qua jure communi sunt imposita, nec reservata, possunt tolli ab Episcopo, vel alio habente iurisdictionem in communione interdictam, non tamen a Religiosis privilegiatis; quia locus & communias foro penitentiae non subjiciuntur. Ab interdicto juris personali particulari reservatum non est, quivis approbatus potest absolvire ita Busemb.

4415 In privilegio absolvendi ab ordinibus censuris, non includitur facultas tollendi interdictum locale, aut personale generale; bene verò interdictum personale particolare à jure latum, non ab homine; quia hoc ab eo, qui tult, tollitur.

Pro Privilegiis Regularium quoad interdictum, quantum ad plures effectus, sepietum sutorum, & festivitatem propriorum Sanctorum: Vide Mass Magnum Sixti Quarti pro Prædicatorebus Bellum 7. & pro Minoribus Bullam 6. de anno 1474, in tomo 1. Bellarii; & fusus in Bellario Rodi. pag. 153. Corfisi. 48. Pauli III. Licer debitum, in Bollar. Bullam 29. Leonis X. Cum Santa, in Bollar. Rodr. pag. 314. Bellam 4. Clem. VIII. Sacra 17. Octobris 1595. Dianam part. 3. tral. 2. res. 133. Matthaeucci in Officiali Curia tom. 2. pag. 109.

CESSATIO A DIVINIS

4416 Propriè nec est pena, nec censura, sed (simplex prohibitus Ecclesiastica, qua Clerici, seu Ministri Ecclesie prohibentur perfolvere publice divina officia, ministrare aliqua Sacraenta, & sepelire laicos in loco sacro, in signum gravissimi mortoris ab Ecclesia concepi, proprie gravissimam injuriam sibi, aut honori divino illatam; ut injuriantes recipiscant, & Ecclesiæ laicæ satisfaciant.) Leander de penit. tract. 3. cum Com. ex cap. Querenti, de verb. signi, ubi interrogatus Innoc. III. de numero censuratum, respondit esse tres, excommunicationem videlicet, iuspenzionem, & interdictum.

Hinc violans cessionem à divinis, five particula-rem, five generali, peccat mortaliter; sed eum interdictaritate non incurtere consequenter docet Leander citat. quæst. 7. & 8. cum D. Anton. Soto, Navar. Tolet. Suario, & aliis.

De censuris, fuisse agunt Fagnanus in Decretalibus sub propriis titulis, Pithing. lib. 5. tit. 37. Phœbus à rit. 14. ad 17. Mastr. disp. 13. à quæst. 1. ad 4. Leander tom. 4. de censuris. Tambur. tom. 2. lib. 10. tral. 1. 2. & 3. Gobat in exp. tral. 3. 7. & 8. pluribus in lo-cis. Joann. Dicastillo de censur. tract. 10. & 11. à disp. 1. ad 5. Anton. à Spîtu Sando de censuris tract. 12. Mattheucci in Offic. Curia tom. cap. 7. à num. 107. Mendo in suis titulis.

CAPUT II.

De Panis Irregularitatis.

IRREGULARITAS

4417 Est impedimentum Canonicum, susceptionem prime tonsura, Ordinum minorum & sacerdotum, & susceptorum usum impediens; non autem in ordine ad reliqua Sacramenta.

Alia est delicto, alia ex defectu. Alia totalis, & propriè dicta, qua omnis Ordinum susceptione, & suscep-ti exercicio privat, ut homicidium, & bigamia. Alia partialis, que alicuius tantum ufo privat, vel solo alicuius Ordinum superiore: v. gr. oculis, vel palma carens, inhabilis est ad Sacerdotium, non ad confessiones audiendas: & Diaconos oculo sinistro carens; inhabilis est ad Sacerdotium, potest tamen in suo Ordine ministrare. Busemb.

4418 Irregularitas graviter illicitat Ordinum suscep-tionem, & susceptorum exercitum; sed non invalidat. Ut incurrit irregularitas ex delicto, requiritur actus externus, consummatus, & mortalis. Irregularitas verò ex defectu contrahitur sine culpa; quia est à jure imposta ob indecentiam, quam talis, vel talis defectus afferit Sacro Altari, & ministerio.

4419 Irregularitas nulla incurrit, nisi sit expressa in jure, ex cap. 10. qui de sent. excommunic. in 6. unde in dubio, five juris, five facti, tenet potes, quod

6 Propter heresim, vel apostasiam, five publicam,

five

*Ex defectu.
Hoc, vel nra, cara, tuo, ty duxia Cleo,
ac iteramus fungens vestitus vacua, vado requiesco.*

five occultam; quæ si à parte procedat, extenditur ad filios usque ad secundam generationem; si à matre, usque ad primam. Pro exten-sione autem requiritur.

i Quod parentes mortui sint in delicto heresis. 2. Sententia, aut confessio in iudicio, vel notorietas facti.

7 Ex iniusta mutilatione, vel injusto homicidio, etiam voluntario indirecte, & in causa. Comprehendit mandantes, confluentes, aut alio modo positivè con-currentes, etiam in bello injusto, in quo si unus occidatur, totus exercitus fit irregularis, si sit cooperatus.

4421 Quando plures non ex consilio, sed in rixa unum percipiunt, sed unus vulnus infigit, ex quo moritur; si de vulnerante constet, ille solus est irregularis: irregularis tamen erit etiam ille, qui non percussit, si aggressio facta sit ex consilio, & compaeto; nam tunc, qui percussit, factus est auxiliator ex comitatu.

4422 Qui infirmo dat cibum, vel potum, &c. vel moveat, vel de lecto in lectum transfert, aut aliud bona fide operatur, ex qua mors, vel eius acceleratio preter intentionem sequatur, non sit irregularis, nisi inter-venerit culpa laeta. Hinc Sacerdotibus, & Religiosis circa moribundos licent eadem, que laicis. Busemb. ex Diana, & Bonac.

4423 Qui procurat abortum fetus animati animali rationali, sit irregularis; minimè, si fetus non sit animatus. Fetus masculinus animatur post 40. dies, femininus post 80. In dubio, quantum ad hunc casum conferi debet masculinus ex stylo S. Penitentiarie.

Laicus, five Clericus occidens calumniatorem, evadit irregularis, iuxta dicta à num. 2088. v. in pag. 2. Propof. 17. & 18. & ab Alex. VII. dam. & pagin. 3. Propof. 30. 32. & 33. ab Innoc. XI. dann.

De irregularitate hac, plura dicta sunt suis in locis de homicidio, abortu, duello, & bello.

4424 Mutilatio, est abscessio membra principalis: Membrum, est pars corporis; officium per se habens distinctum ab alio, ut manus, pes, oculus, &c. unde non est irregularis, qui abscedit digitum, quia non est membrum, sed pars membrum. Nec qui abscedit labia, dentes, capillos, auriculam, & nasum; cartilaginem tamen, non organum; quia non sunt membra, sed ornatum membrorum. Nec qui excæcat hominem, sed oculum non extrahit; nec qui membrum debilitat, sed non abscedit, quia non mutilat. Leander.

In omni cau, quo quis alium mutilando fit irregularis, sit etiam irregularis mutilando se ipsum, Leander de penit. tract. 2. disp. 18. quæst. 23. quia est verè membrum mutilator, & majori delicto. Non sic è converso; non enim in omni cau, quo sit irregularis mutilando se ipsum, si irregularis mutilando alium, Leander cit. quæst. 24. quia mutilando quis sibi partem membra, fit irregularis ex jure ob speciale levitatem, ut in n. 4444. nec si mutilando partem membra alteri, sed requiri amputatio integræ membra: v. num. 4508.

Item non in omni cau, quo quis facit alium irregularem, fit ipse irregularis. Leander citata quæst. 25. nam qui alterius faciem cicatricem deformat, ei namus, aut indicem abscedit, facit alium irregularem ex defectu corporis, at ipse irregularis non est, quia non mutilatur. Ita è converso, non in omni cau, quo quis mutilando fit irregularis, mutilatus fit irregularis, Leander cit. quæst. 26. nam qui injuriæ alteri virilia abscedit, fit irregularis, quia est verè membrum mutilator; at sic mutilatus non est irregularis, ex numer. 4447.

Potest tamen casus contingere, quod tam mutilans, quam mutilatus fiat irregularis, Leander citat. quæst. 27. tam si diversa sit persona, ut liquet, quam si eadem, puta si quis ex ira sibi manum abscederet; esset, inquam, irregularis, ut mutilans, ex delicto; & irregularis, ut mutilatus, ex defectu corporis.

4425 Clericis & Religiosis sacris initiatæ eff. prohibitum officium medici, quod fit abscondendo, vel adurendo, qui est medici chirurgi; minimè officium medici physici, quod sine absconditione, & adiustione exercetur; ita in jure.

4426 Clericus autem, aut Monachus, si perius sit, & diligentiam in curatione adhibeat, non est irregularis, si exinde mors sequatur, elo peccaverit exercendo officium prohibitum, quia non incurrit irregularitas ex delicto homicidi, nisi integreriat culpa

IRREGULARITATES
Ex defectu.

4427 Unt octo. 1. Ex defectu anime. Irregulares

perpetuò amentes, lunatici, arreptiti, epileptici. (Si reperiantur antea ordinati, & per annum co morbo non laborabunt, permititur illis exercitum Ordinum, quia presumuntur liberati. Si verò laborent tardò sine clamore, & notabili indecentia, permittruntur celebrare cum adjutore assistente, qui sacrificium supplet, si illi deficient.) Ita Ardekin in tom. 2. pag. 870. 2. Illiterati, qui scientia ad tales Ordines requista carent. 3. Neophyti, hoc est recenter ad fidem converti, donec judicio Episcopi sint sufficienter instruti.

Sab hoc defectu comprehendendi possunt abstemni, qui namque vinum non bibunt, si tales sint, ut illud bibere non possint sine periculo in celebrazione, puta vomitus, &c. non debent ad Ordines promoveri; unde anteiquum ad Ordines admittantur, debent super eo probari.

4428 Ex defectu corporis, irregulares sunt. 1. Cæsus, furdis, & similes, ad Ordinis exercitum inepit.

2. Qui caret pollice, indice, aut oculo sinistro, seu Canem non vident; qui tamen dispensatione non indiget, si oculo dextero sine indecentia Canonem legere possit. 3. Si addit notabilis deformitas, ut quis Ordinem exercere, v. gr. Missam celebrare non valeat sine notabiliter indecentia, & aliorum ritu, aut horrore, ut si careat nafo, auribus, si sit notabiliter gibbosus, leprosus, si claudens, ut nequeat sine baculo ad Altare accedere, si totali calvitate capitis, & oculorum labore, præferunt si sit juvenis.

Irregularis non est, qui sex digitos habet, aut aliquos conjunctos, si notabilem deformitatem non affect, nec sit inepitus ad exercitum Ordinis, Busemb. vid. num. 4148.

Universaliter quilibet defectum corporis, qui non reddit patientem inhabilem ad Altaris ministerium, & exercitum Ordinis, vel qui affect ex se deformitatem notabilem, talem tamen, ut possit faciliter audio, & arte tegi, irregularitatem non inducere, docent Veneri in Exam. Epif. lib. 22. num. 3.

Cianca part. 4. tral. 2. rspl. 73. Tambur. tom. 2. lib. 10. tral. 4. cap. 8. Leander de penit. tract. 2. disp. 2. Quia Sacri Canones nil aliud intendunt, nisi expellere ab Altari notabiliter deformes, & inhabiles.

In dubio, Episcopi est judicare, an deformitas, vel defectus sit ita notabilis, ut irregularitatem inducat. Plura vid. à num. 4494.

4429 3. Ex defectu natum, irregulares sunt illegitimi, five naturales sint, five spuri: *Filius naturalis* est, qui est natus ex liberi: *Spiritus*, qui est natus ex adulterio, incestu, aut sacrilegio. Filii naturales legitimati possunt ex jure. 1. Per subsequens matrimonium ratum inter eorum parentes, dummodo tempore conceptionis; aut nativitatis potuerunt validè inter se nubere. 2. Per professionem in Ordine Religioso, per quam tamen legitimantur quad Ordines, minimè quoad Dignitates, seu Prelatures, ad quas nec intra, nec extra Ordinem sine dispensatione promoveri possunt.

Hinc sit, quod filius ligati voto simplici castitatis, aut Clerici in sacris non constituti, vel Noviti, qui tamen parte solemnia non emittit, legitimatur per subsequens matrimonium; quia ejus parentes tempore conceptionis, aut nativitatis, poterant validè nubere; quamvis illiciter. Quod est verum, etiam si parentes nollent; quia non possunt efficaciter Sacramenti impedire.

E contra filius furiosi non legitimatur per subsequens matrimonium; quia ejus parentes non poterat validè nubere. Idem dic, si ejus parentes ob aliquod impedimentum dirimenti non poterant tunc validè nubere. Mendo verb. *Filius*.

Si filius conceptus, aut natus tempore, quo parentes poterant validè nubere, prämonitor ad matrimonium subsequens, & relinquat filios, isti illius parentum

*Ex defectu.
Leander significans, Natu: de matre libertas:
ac anima, ex gratia, Corpus bona fama necesse.*

sum nepotes legitimantur per subsequens matrimonium, Mendo citat. quia succedunt in jure patris,

Sperelli dec. 174, num. 23, apud Matthaeucci tom. 2, pag. 142, num. 59, ait, quod filius natus post mortem patris decimo mense expleto, & undecimo per tres, aut quatuor dies incepto, computando a die, que vir coire poterat, legitimus presumitur.

Expofuit, infantes scilicet a parentibus clam projecti Hospitalibus, non alibi, habendi sunt pro legitimis ex jure Com. Canonico, & civili, & ex Bulla Gregor. XIV, anno 1591, vid. a num. 2046, & num. 39.

4430 4. Ex defectu atatis, de qua in tom. 3, n. 21, & a num. 101.

4431 5. Ex defectu Sacramenti, seu significationis matrimonii, ratione bigamie, quatenus bigamus, ut potest qui carnem suam dividit in plures uxores, non representat perfecte unionem Christi cum Ecclesia.

Bigamia, est matrimonii multiplicatio; est triplex: Vera, interpretativa, & similitudinaria. Vera habetur, quando quis baptizatus plura matrimonia valida successivè contraxit, & consummavit, quia tunc vere carnem suam in plures divisit.

Interpretativa habetur, quando quis matrimonium validum contraxit, & consummavit cum vidua, vel cum violata ab alio, vel cognovit suam uxorem, que cum aliquo adulteravit: tunc enim ita se gerit, ut interpretetur, quid plures uxores habuerit.

Similitudinaria habetur, quando quis constitutus in Sacris, aut in Religione professus matrimonium contrahit, & consummatum cum quacumque eriam virginem; hic enim per votum solemnem contraxit matrimonium spirituale, & similitudinarium cum Christo; unde matrimonium contrahens, & consummatus, evadit similis ei, qui carnem suam in plures divisit: hæc triplex bigamia ex jure irregularitatem inducit.

4432 6. Ex defectu bone fæme, quando quis contraxit infamiam; quod duplicitate contingere potest, s. i. Sine culpa, ratione artis vilis, quam exercet, cui ex jure est annexa infamia; tales sunt bistrones, circulatores, mimi, comedii, filii publicæ meretricis, &c. 2. Ex delicto notorio, & publico, cui est annexa infamia, ut in num. 4420, 5.

Damnati ad tritem sunt infames; hinc ortum est vulgare dictum: *A tritembus ad Altare non datur regessus*. Lezana tom. 1, cap. 16, num. 32. v. n. 4473.

4433 7. Ex defectu liberitatis, irregularites sunt mancipia, curiales, videlicet Judices, Advocati, procuratores, Milites, Thesaurarii, Depositarii publici, Tutori, Curatores, dum aucti talis numero secularia exercerent.

4434 8. Ex defectu lenitatis, seu mansueritudinis, que fuit in Christo, qui in mulierem in adulterio reprehensam mortis sententiam proferte noluit, & pro suis Crucifixoribus Patrem oravit. Incurrit etiam si ne culpa ex homicidio, aut mutilatione voluntaria in bello iusto, aut iudicio.

Hinc irregularites sunt Judices sententiam sanguinis

profentes (Summo Pontifice excepto) mortis scilicet, aut mutilationis: Notarii eam scribentes, accusatores, testes, Advocati, Procuratores, ministri justitiae, & omnes, qui ad mortem, vel mutilationem active, efficiaciter, & proxime, per actionem ex natura sua ad eam ordinatarum, cooperantur, morte, aut mutilatione secuta, Judex autem, & alii Ministri hanc irregularitatem non incurunt, nisi, dum ea faciunt, sint baptizati; nam si ex fecerint ante baptismum, non considerantur in eis defectus lenitatis, cum tunc non fuerint membra Christi. Non requiratur autem, quod reus, contra quem fertur sententia, sit baptizatus: quia defectus lenitatis consideratur in agente; unde cuiusvis hominis mors aut mutilatio irregularitatem inducit in Judice, & Ministro justitiae baptizato. Leander de censuris tract. 2, disp. 7, quest. 11, & 12. Anton. à Spirit. Sanct. de censuris tract. 12, disp. 5, sect. 6, s. i. n. 104.

4435 Irregularis est Confessorius, qui licet non urget ad mortem reo accelerandam; vel qui ipsum reum impellit, ut scelus ascendet, ut caput secuti præbeat; vel qui Judicii petenti in particulari responderet, hunc esse morte plectendum.

4436 Item, qui patibulum adaptat, & qui ligna fer ad comburendum hominem vivum; quia ista sunt actiones efficaciter, & proximè, & ex natura sua or-

dinate ad mortis executionem: irregularis non est, qui ligna fert ad comburendum hominem jam suffocatum.

4437 E contrario irregularis non est Confessorius, aut Theologus, qui interrogatus, an reus mortem mereatur? Judicii respondet: *Non habendum esse respectum personarum; sed circa illum suo munere fungi debere*. Nec si carnicifici dicat: *Memo te impedit tuum facere officium, ego meum feci*.

4438 Nec Confessorius, qui absolutionem denegat.

Judicii nolenti secundum leges reum morte puniri, si ad id sub mortali tenetur; dummodo tamen generaliter loquatur, ut puniat iuxta leges, & ut in conscientia teneret ob Reipublicam bonum, quia hoc pacto diuide nullius determinata persona mortem consulit. Ita Matthaeucci tom. 2, pag. 137, num. 43; ex Cabafio lib. 5, cap. 20, num. 17.

4439 (Nec Clericus (ait Busemb.), qui in bello iusto ad fortiter pugnandum, & hostem repellendum horatur: secu si ad hunc, vel illum, in particula occidendum, Sic pariter excusatur timpanista, & rubicen.)

4440 Nec qui ligna, funes, gladios, &c. construit, & licet vendit, quia sunt actiones remota, aut non ex natura sua ad mortem ordinatae.

4441 Irregularis est, qui militat in bello iusto aggressivo, ex defectu lenitatis, ex cap. Cleric. & capit. Quicunque, quest. ult. Dixa in bello iusto; quia si erit iustum, irregularitas erit ex delicto, nempe ex homicidio voluntario.

4442 At in bello iusto defensivo laicus, qui hostem invadente, aut muros Urbis oppugnantem, in Religionis, Patrie, sui, & suorum defensionem occidunt, non sunt irregulares; quia est homicidium involuntarium ad defensionem cum moderatim inculpatute tutela, ut in num. 2095.

Clerici vero irregularites fiunt, si laici non deficient, sed sufficient, Gobat, tract. 8, cap. 17, sect. 2, append. 3, quia respectu eorum tunc non adest necessitas inevitabilis, & sic celst moderamente inculpata tutela. Non fiunt autem irregulares, si laici deficient, aut non sufficient, quia tunc eorum actio est ad defensionem necessaria, & inde adest moderamente inculpata tutela.

4443 Irregularitatem incurrit Chirurgus sue artis imperitus, si ex ejus incisione aut adiunctione mors sequatur, cap. Tua nos, §. 1. Secus, si sit peritus, & omnem diligentiam adhibuit, capit. De occidendis 23, quest. 5. Nec Medicus physicus, si omnem diligentiam adhibuit, cap. Ad ares, de atate, & qualitate. Tunc namque in Chirurgo (etiam si mors ex abscessione sequatur) non deest lenitas, cum ejus intentum sit abscondere partem, ut totum conservet; v. n. 4426.

Sed hec irregularitas ex Chirurgia, cum supponat imperitiam, propriè est irregularitas ex delicto, ut in num. 4426, vid. num. 4468.

DE MUTILATIS.

4444 O Potter distingue, cum Matthaeucci Curiæ tom. 2, num. 63, ad 66. Vel quis sponte se mutilavit, seu causam mutilationis proculabat; vel fuit ab alio mutilatus, sive causa, sive ex iusta causa, puta iniuriant, sive ex iusta vi, sive persecutione.

Si primus, evadit irregularis, nedium ex defectu, sed ex delicto mutilationis, ut in num. 4420, 7. Quia nemo est sui corporis, sive memborum dominus, ita ut neque possit aliquis eorum abscessione consentire (nisi id rotius corporis, aut membri principalis conservatio expoliat, cap. Si quis ex terro disp. 55.) neque in sua membra levire. Et iste ad Ordinum exercito removetur, etiam si mutilatio sit pars membri, cap. Si quis parere, disp. 55, quia, ut notat Glosa ad capit. significavit, de corp. vitiatis, in hoc facto non tam consideratur defectus, quam levitia, & mala voluntas: vid. num. 4502.

4445 Eadem ratione in c. Si quis ex primo disp. 55. decernitur, ut non fiat Clericus, qui sibi virilia amputavit, aut amputari permisit, etiam si causa continet, aut Dei obsequi egreditur; quoniam non ferro, sed Religione est querenda castitas. Glosa in citat. cap. Significavit. Ita Matthaeucci citat.

Qui idem ampliat ad eum, qui se permitit castrari ob vocem musicam. Hunc tamen non esse irregularem docet.

V. De Pœnis Irregularitatis. Cap. II.

docet Gobat in experientiis tract. 8, cap. 17, à n. 689, quia relati Canones expressè loquuntur de eo, qui se castrari fecit, aut permisit ex sua culpa, videlicet ex indignatione, aut indiscretio castratis zelo; minimè de eo, qui id egit ob vocem musicam: Et probabile esse id licet; docent plures graves Doctores relati in numer. 4073. Irregularitatem autem non incurri, nisi sit in jure expressa, dictum est in num. 4419. Probabiliter tamen est, hunc esse irregularitatem, ac Leander de pœnis tract. 2, disp. 2, quest. 57, quia vere & voluntarie ad sui membris mutilationem sine necessitate concurrit.

4446 Hic autem, cui sunt amputata virilia, si dispensationem obtinet, ut promoveatur ad Ordines, non tenetur secum deferre testiculos in pulvrem reditos, dum Missam celebrat, Leander citat. quest. 61, cum Com. quia hoc nullo iure disponitur, sed est error volgi.

4447 Si secundum, videlicet si sua culpa fuit

si membrum abscessum, non evadit irregularis, si membrum amputum non sit tale, ut usum Ordinis impedit, aut notabile deformitatem affectat. Tale non erit, si sunt abscessus virilia: Tale erit pro Sacerdotio, si sit abscessus digitus necessarius ad Eucharistie fractionem. Tunc autem irregularis erit ex defectu corporis, ita ut si abscessus contingat ante assumptos Ordines Sacros, non possit ad illos promovi; si contingat post Sacerdotium assumptum, non possit Missam celebrare; potest autem in aliis Ordinibus & Officis ministrare, pro quibus nec impeditus, nec deformis est.

C L E R I C U S

4448 N On potest esse accusator in causa sanguinis, cap. Sicut Sacerdotes 2, quest. 7, nec testis, cap. Testimonium 11, quest. 1, nisi ad innocentis liberationem, & ex sui Superioris licentia: alioquin irregularis evadet. Idem dicit Religio.

4449 Clericus jurisdictionem obtinet temporalem, non fit irregularis, si caufam sanguinis alteri deleget, dummodo non mandet, ut illum morte puniat; sed solam injungat, ut inquirat veritatem, & provideat de iustitia, in cap. Episcopus in 6, pag. milii 123. à lib. 3, tit. 24, ne Clerici, vel Monach. his verbis (Licit Clericus causa sanguinis agere non licet, eas tamen, cum jurisdictionem obtinet temporalem, debent & possunt, meta irregularitatis cessante, alias delegare.) Et Glossa ibi.

Hinc in Regno Sicilie, si in jurisdictione temporali presideat Prelatus Ecclesiasticus, causa sanguinis occurrente, non utitur solito ritu (Excellentia sua provideat, & mandat, ut Titulus suspendatur,) sed mutato (Excellentia sua provideat, & mandat, ut Tribunal. M. R. C. inquirat veritatem, & provideat de iustitia.)

4450 Personæ Ecclesiastice tradentes Curiæ Seculari delinqüentes refugiatos in suis Ecclesiis, in cassibus expeditis à Gregor. XIV, relatis à num. 638, in quibus immunitate non gaudent, nullam irregularitatem incurunt, aut censuram, vid. num. 690.

4451 Gubernator Urbis Romæ, & Ministri de ejus

mandato executores in causa sanguinis, mortis, aut

mutilationis irregularitatem non incurunt, Leo X. in

Confess. 8. Et si pro cunctarum §. 15.

4452 Clericus aliquem accusans in causa homicidii, aut alterius delicti, quod mortem meretur; ut irregularitatem viri, morte, aut mutilatione accusati secuta, debet prius protestationem premittere, se non intendet, ut res ipsa sanguinis ponatur; sed solam, ut sibi, vel suis satis, & provideat, ne contra se, aut suis talia de cetero fieri presumantur.

4453 Hanc protestationem requirit Canon. cap. 2, de

homicidio in 6, ad defectum lenitatis purgandum:

Et eam concedit ut privilegium Clericis, ne si Clerici (ait ipse textus) metu irregularitatis conqueri de suis malefactoribus non auderent, detur plenaria occasio eos trucidandi, aut ipsorum bona prenderandi; Bonac. Busemb. hic, Pithing. in Comp. L. 5, tit. 12, §. 2. Quia protestatio (ut recte adverbi Mattheuc. tom. 2, pag. 137. n. 39.) operatur, ut dicant agere civiliter, quia non accusant de criminis in ordine ad mortem, sed ad refectionem danni recipi, ac ad cautelam, ne iterum ab eo aut similibus malefactoribus damnum recipiant.

4454 Et sufficere, tenet Arauxo tom. 1, quest. 4.

Examen Ecclesiast.

nam. 10. etiam si animus interius non esset verus, respectu mortis; quia licet tunc talis accusatio esset ficta respectu actus efficacis interni mortis, et tamen vera respectu affectus inefficacis interni non mortis, & operationis efficacis externæ; quia talis protestatio operatur, ut accusatus non moratur, aut mutetur ex vi accusationis illius; quia ex vi illius jam revera accusatio protestatur se non deponere querelam criminaliter, sed civiliter, uti supra.

4455 Eadem ratione Clericus tradens Juris facula- ri, aut eius Officiali futuru, etiam cum signis ad cum convincendum, irregularitatem non incurrit, licet officialis occidat, aut murlet, si dictam protestationem praemittat. Faganus in lib. 5, cap. Ad audiendum 11, de homicidio, ex cap. Tua nos, §. ad ultimum & cap. Postulati.

J U D E X E C C L E S I A S T I C U S D E G R A D A N S

4456 C Lericum morte dignum, & brachio seculari, ut tradens, irregularis non est; quia per eam actionem non applicat eum positivè iudicio mortis, quod utique esset principaliter, efficaciter, & proximè ad mortem cooperari; terminus enim talis actionis non est mors, sed solidum exclusio à statu, & foto Clericali.

4457 Confirmator; irregularitas namque haec non incurrit, nisi per influxum physicum, aut mortalem proximum in homicidium, aut mutilationem; in re autem nostra Judex Ecclesiasticus non dat jurisdictionem Judicii laico in talem reum; quia ex illam habet in Clericum degradatum. Nec inducit illum per se, & proximè ad pœnam sanguinis, nisi tantum remotè, & validè per accidentem, quatenus illum de tali criminis convictione permitit, ut a brachio laicali capiatur, & iudicetur.

4458 Unde (ut recte adverbi Arauxo cit. n. 4.) verbum illud, traditio brachio seculari, nil aliud est, quam remoto prohibentis, id est privatio Clericalis privilegii in Clerico, & in laico dimissio, seu relaxatio personæ; quod declarat Innoc. III. in cap. Novimus, de verbis significatis.

4459 Ut Clericus, qui proper hoc, vel aliud flagitium grave, non solum dannabile, sed damnosum, fuerit degradatus tanquam exstatu privilegio Clericali, seculari foro per consequentiam applicetur; cum ab Ecclesiæ foro fuerit projectus, eius est degradatio celebranda seculari poenaefacie presente ad pronunciandum eidem cum fuerit celebrata, ut in suum forum recipiat degradatum, & sic intelligitur tradi curia seculari. Et.

4460 Nec oblat, quod textus loquatur de Clerico; quia etiam ob identitatem rationis procedit de laico; nam sicut Judex Ecclesiasticus, relaxando Clericum, non tribuit jurisdictionem Judicii laico, quia hic ex se jurisdictionem habet in Clericum degradatum; ita potiori jure relaxando laicum, quia pariter Judex laicus ex se jurisdictionem habet in illum.

4461 Attamen, qui remissio, & relaxatione, sive Clerici, sive laici judici seculari, tenore, & per accidentem occasionem preberit mortis, & sic videatur à leitate Christi defecere; adhuc debet recensimur protestationem premittere, quia omnis defectus lenitatis (si quis sit) purgetur; licet ex d. cap. Novimus: per hac verba: Pro quo ramen debet Ecclesia (videlicet Judex Ecclesiasticus) efficaciter intercedere, ut circa mortis periculum, circa eum sententiam moderetur.

Ubi particulariter debet, inquit, talen protestationem esse præceptum, idque ad maiorem securitatem, & omne irregularitatis periculum amovendum: ita Arauxo citat. num. 8.

4462 Ex dictis sequitur, quod Judex Ecclesiasticus, si completo processu, & data sententia, pura carceris, tritennium, &c. contra Reum putatum Clericum, pro delicto, quod apud laicos morte punitur, reperiat eum esse laicum, & causa non sit sui juris; tunc debet à judicio illo defecere; uti Judex incompetens, & suo legitimo judici laico talen Reum in suo judicio de delicto convictum, & confessum remittere; recensita protestatione præmissa, ex qua irregularitatem virabit, si mors sequatur.

4463 Nec inde irregularis erit Clericus testis, quia coram eo Judge Ecclesiastico testificare reperietur. 1. Quia cum

X

ed à Judec Ecclesiastico non agatur causa sanguinis, non dicitur testis in causa sanguinis. 2. Quia protestatio purgando defecum lenitatis in Judec Ecclesiastico, Reum per se convictum remittente, purgat totum actum; eo maximè quia illius testificatio non influat in sententiam sanguinis postea à Judec laico latam; sicut namque coram Judec Ecclesiastico, minime coram Judec laico. 3. Quia Judec Ecclesiastico, Reum remittendo legitimo Judec laico, non remittit processum taliter; quod virtute illius ad mortem condemnat, sed novum format.

4464 Et dato, quod Judec Ecclesiastico una cum persona processum resisteret, & virtute illius Reum ad mortem damnaret, solus Judec Ecclesiastico, & non recentius testis irregularis evaderet; quia solus Judec esset causa proxima, efficaciter infusiva in linea ministri Justitiae in mortem; minime testis, quia testis deponit coram Judec Ecclesiastico, apud quem non agitur causa sanguinis: Quid autem postea ex remissione facta processus, testis illius depositio infusiverit in mortem, per accidens lo habet testis, & propter ejus intentionem, adeoque nullo pacto irregularis evadit.

4465 Inquisidores ex Privilegio Pauli IV. 29. Aprilis 1557, ad favorari fidei concessio, & consolato ex eodem privilegio pro eis à S. Pio V. expenso possunt absque predicta proclamatione Reos fidei per sententiam declaratoriam criminis condemnare, & brachio seculari tradere, Arauxo cit. & Anton. à Spir. S. de Censur. tract. 12. disp. 5. f. 6. §. 1. num. 14. Qui addic:

(Quod verum est, eis Inquisidores instant judicem seculararem, ut sententiam mortis contra hereticos exquiratur; quia etiam ad id extendit Pontificium privilegium Majolus lib. 2. Irregular. cap. 10. num. 5. & alii committunt.)

Quia tamen quatuor questi, que proponit, & refutavit P. Tambur. in tom. 2. lib. 10. tr. 4. cap. 15. tria in §. 13. a num. 36. ad 41. & quartum in §. 10. n. 21. 41. valde dicta firmant, & dilucidant, ea tibi refero.

P R I M U M.

4466 An Episcopus possit sine irregularitate dare licentiam Judice laico exclamandi in Ecclesia corpus occisi, ut confiteat corpore delicti, & ad formandum processum?

P. Diana part. 4. tract. 2. resol. 95. refutavit, ut sequitur: (Respondeo negativè Julius Lavorius in suis variis elucubrationibus, tit. 2. cap. 7. num. 31. quia ad incursum irregularitatem ex defecto perfecte lenitatis requiriunt, quod actus qui sit, si causa proxima, & directa in mortem, vel mutilationem, non autem causa remota, ut ex Navaro cap. 21. n. 211. & Avila de cens. pars. 7. disp. 5. f. 2. docet Turiarius de cens. lib. 9. disp. 66. dub. 3. Sed in nostro cafo actus offendendi cadaver occisi, & si remissus, & si spiatu natura non directus ad mortem, vel mutilationem; & Episcopus nihil operari, sed tantum permitte exhibunum corpus, & capi informaciones: ergo, &c. & ita hanc sententiam praet Laborium docet etiam in terminis, ut dici solet, temeritatem, doctus Aloysius Riccius in tract. 1. resol. 453. & ita practicatum fuisse in Curia Archiepiscopali Neapolitana testatur M. Antonius Genovensis in praxi 42. num. 10. & ita etiam docet Venerans in Exam. Epis. lib. 2. cap. 23. num. 19.

4467 P. Tambur. cit. inquit; Posse sine meru irregularitatis dictam licentiam concedere auctor nonnulli, ut Venetus in Exam. Epis. lib. 9. cap. 30. num. 26. Bonacatin. de contr. d. 3. quaf. 21. quaf. 3. num. 11. Lavorius var. tom. 1. cit. 2. cap. 7. num. 31. & cap. 13. n. 57. Diana p. 4. tr. 2. resol. 96. alios citant: addunt aliqui debere; ita Labor. loc. cit. Sed profecto si peccat cadaver, ut confiteat de corpore delicti, vel ad inquirendum contra personam indeterminatam; quis scilicet delicti auctor fuit, omnes consentient, posse Episcopum licentiam concedere, quia id solum esset quid remotum ad sententiam fore mortis consecuturam. At difficultas vertitur, ut possit, quando cadaver requiratur, ut confirmetur suspicio, vel compleat probatio contra aliquam personam peculiarem. Sunt verbi gratia indicia contra Titum; peccat verò corpus Petri interemptum, ut videatur, an vulnus datum convenient cum gladio, quem Minilli inveniunt sanguine aspersum apud de-

linquentem, vel quid sive. Et nihilominus quatuor antiquiores putaverint, tunc non posse Episcopum licentiam concedere, ne concurret proximè ad processum sententiae sanguinis contra personam determinatam; tamen ex predicta doctrina, quòd irregularitas ex defecto lenitatis non incurrit, nisi à Ministris justitiae, sequitur, posse sine irregularitate timore; quia totonac, quod facit Episcopus, etiam positivè concedendo licentiam, non facit ut Minister justitiae; puta nec ut accusator, nec ut testis in iudicio criminali, &c.

Est tamen notanda monitio Congregationis Cardinallorum super negotia Episcoporum, 12. Novembris 1619.

que apud Gavantum in Man. Epis. v. Sept. in Adsis. num. ... sic habet: Non debet Episcopus dare li-

cenciam exhibundi corporis ad hoc, ut laici fiant in-

dicia in criminalibus.

4468 Quid irregularitas hec ex defectu lenitatis non incurrit, nisi à Ministris justitiae, videlicet ab iis, qui ad deformationem, vel mutilationem hominis concurrente instrudi, auctoritate publica, tener Gobat in Experiens tract. 8. cap. 17. à num. 658. ad 660 quod firmat pluribus juribus, & Doctribus, Matthaeucci tom. 2. pag. 136. num. 33. ex cap. Aliquantos distin. 51. Tales sunt Accusatori, Testis, Advocatus, Notarius, Satellites, Lictores, Carnifex, & similes; hi namque omnes potestare à magistratu accepta ad deformationem concurrent, & sic auctoritate publica. Hinc sit, ut testis inhabilis non sufficiat, nec admittitur, sed repellitur.

S E C U N D U M.

4469 Titius postquam renunciavit coram Episcopo, Clericatum, delictum morte dignum commisit, & fuit à judece laico comprehensus. An Episcopus à judece laico requiri possit sine meru irregularitatis copiam talis renunciationis Clericatum illi præbere? Idem queritur de copia degradationis verbalis.

Diana cit. in fine subdit (Notandum est etiam hic, quod Genensis, ubi supra, restatur in dicta Curia resolutum fuisse, posse concedi Curia seculari copiam sententiae depositionis, sive degradationis verbalis, & renunciationis habitus Clericalem alicuius Clerici inquisiti de homicidio in Curia seculari, allegantis se esse Clericum, & Curia secularis negabat esse Clericum ob predictam depositionem, & renunciationem: sed tu in supradictis cogita.)

Super dictis Diana P. Tambur. cit. prosequitur. Respondeo. (Diana loc. cit. postquam visus est affirmare, quod possit addi; sed tu cogita. Ego verò cogitare, si predictam haecenam doctrinam nescirem, vel eam improbatim judicarem. Nunc verò, cum videam Episcopum, vel eum Ministros, tradendo copiam talis renunciationis, vel depositionis, non fungi numeri Ministri justitiae secularis; nec Accusatoris, nec Testis in iudicio; certe, probabile esse, quid possint. Non ita est, si truderent eidem Curia seculari processum forte ab ipso Episcopo factum de homicidio commisso à Clerico; illum enim processum cum fecerit Episcopus ut minister etiam ipse justitiae, si deinde occideretur delinquens, concurrente quamvis solim ex parte ejusmodi processu, nequaquam ab ipso irregularitas evitaret.)

T E R T I U M.

4470 An index Ecclesiasticus possit sine irregularitate meru iudici laico concedere quasdam Epistles apud reum inventas, quibus idem index Ecclesiasticus probaverat, dictum reum commisso homicidium proditorum, adeoque immunitate non gaudere?

Respondeo (nisi Tambur. citat.) non posse. Ratio

principalior est, quia Ecclesiasticus dare utiliter non

potest has Epistles, nisi etiam dei processum, sed par-

tem processus; quo appareat, eas Epistles inventas esse apud Reum: at omnes Doctores clamat, processum iudici Laico non posse dari ab Ecclesiastico, ut

supra §. 10. num. 21. vidimus. Legi Tancredi: part. 2.

quaf. mor. tract. 1. & seq. qui latè hoc prosequitur,

sed hujus nosfite solidæ rationis non meminit,

QUAR-

Q U A R T U M.

4471 An index proferens sententiam sanguinis contra deliquentem, incorratur irregularitatem, quando ad executionem mortis reguratur sententia alterius iudicis;

(Respondeo, esse distinguendum; si enim posterior iudicis sententia utitur probatio, sub probacionibus, seu sententia habita à priori iudice, quia tunc uterque concurredit ad mortem, uterque incurrit in irregularitatem; si non utitur, liber erit prior iudex, & solus posterior in illam cadet; quia tunc prior iudex nullo modo concurredit ad mortem. Non est igitur audiendus Henriquez lib. 14. cap. 12. n. 5. cui adhuc Avil. de Censur. pars. 7. n. 5. f. 2. dub. 1. qui in hoc casu priori iudicem liberat semper) vid. num. 4548.

IRREGULARITAS TOLLITUR

4472 Quatuor modis. Primum per Baptismum: per cum tolluntur irregularitates ex delicto, puta mortis, mutilationis, &c.

Item ex defectu lenitatis: ut in num. 4434. Non tolluntur irregularitates ex defectu durante, ut sunt ex bigamia vera, & reali, ex infamia: ex defectu anima, corporis, libertatis, &c.

4473 Secundo, per cessationem cause, seu defectus. Sic cessante infamia per publicam emendationem, aut defectu corporis, vel defectu atatis, tolluntur irregularitas. Et in obligato ad publica ratiocinia, post rationes redditas cessat irregularitas, seu impedimentum, ut promoveatur ad Ordines.

4474 Tertio, per Professionem Religiosam; sic cessat irregularitas natalum, quoad Ordines tamen, minime quoad dignitates, & Praelaturas: v. num. 4484.

QUARTO PER DISPENSATIONEM.

4475 Papa potest in omnibus irregularitatibus dispensare, Com. quia irregularitas est de jure Canonico, supra quod est Summus Pontifices, cum sit eius legislator.

4476 Episcopus dispensare potest cum suis subditis, & in sua Diocesi; in irregularitatibus omnibus ex delicto occulto provenientibus, excepta ea, quae oriuntur ex homicidio voluntario, supple tu, injusto non casuali, sed ex proposito patrato: v. num. 3376.

Potest dispensare in irregularitate et mutatione occulta; quia hoc in jure non excipiatur. Quid sit occultum, v. num. 3317.

4477 Pro irregularitate ex herefici occulta, dictum est a num. 3338. In irregularitatibus ex defectu, Episcopus solum in bigamia similitudinaria dispensare potest, minime in vera, ex Declar. Sacr. Congr. Council. apud Fagnani in lib. 1. Decr. cap. Quoniam 13. de Conf. num. 32. Nec in interpretativa.

4478 Posset tamen dispensare cum illo, qui lingua latinam parum callebit. Item cum quovis illegitimo ad Minoros Ordines, & beneficium simplex; etiam si habeat annexum curatum, docet Ant. à Spir. S. de Irregul. tract. 13. disp. 3. f. 2. n. 131. cum Diana part. 9. tract. 2. resol. 86. & part. 4. tract. 2. resol. 62.

4479 Archiepiscopus non potest cum subditis Episcoporum suffraganeorum dispensare, nisi in actu appellationis, quia tunc sunt subditii ratione appellationis.

4480 Praelati Regulares possunt cum suis subditis dispensare in omni irregularitate, excepta ea, quae oriuntur. 1. Ex homicidio voluntario injusto, non casuali, sed ex proposito patrato. 2. Ex mutatione occulta, & injusta, ex proposito patrato. 3. Ex bigamia vera, & interpretativa. Unde possunt dispensare in similitudinaria. Constat ex iuribus relatis à n. 3375. Et maximè ex verbis Bullæ Maris Magni Minorum Sixti IV. incip. Regimini. Quibus conceditur facultas.

4481 Confessarii vero Regulares (quidquid ad sacerdotem dicant Ant. à Spir. Sancte cit. num. 332. cum pluribus) nullo pacto valent cum secularibus super irregularitatibus, sive ex delicto, sive ex delicto, dispensare, ut constat ex Bulla Clem. VIII. in num. 3464. relata, ubi expressè id prohibetur. Et multò minus possunt Confessarii secularis.

4482 Per Bullam Crucis super nulla irregularitate potest dispensari, Com. quia per eam solum datur potest dispensari, ut ante, valere, & tenere perinde, ac si supradictæ Conf. non emanasset.

4483 Commisarii vero Crucis posse dispensare cum illegitimo habito ex matrimonio invalido ob impedimentum affinitatis ex copula illicita in primo, & secundo gradu: Item in Bigamia similitudinaria, defectu lenitatis, & aliis, exceptis iis, quae oriuntur ex homicidio directo voluntario, heresi, apostasia à fide, simonia, & mala Ordinum susceptione; tener Ant. à Spiritu Sancto cit. num. 334. cirans Dianam part. 1. tract. 11. & resol. 110. ad 115.

Examen Ecclesiarum.

X 2 PRO

PRO DEFECTU CORPORIS,

4494 **E**t respectivè pro defectu animæ duo sunt at tendenda.

Primum. Quid benigium sit agendum super defectu post Ordinem suscepimus secuto. Communis. Unde Bonac. dif. 6. de irreg. qu. 2. part. 2. n. 25. & in compendio q. 2. Diana p. 3. tr. 6. ref. 19. Qui ait, illicitam esse Clerico venationem seruorum ob periculum, & indecentem, licet vero esse venationem avium, leporum, & similium, non clamorosam, sed modestam cum teribus, aut laqueis, & cum aliquibus canibus re creationis causa, docent Venet. in Exam. Episc. lib. 5. c. 25. n. 2. & Diana p. 3. tr. 6. ref. 19. Qui ait, illicitam esse Clerico venationem clamorosam, seu cum strepitu, & vocibus, ex c. 1. de Cler. Venat. & cap. cod. titul. quam venationem clamorosam (addit.) non esse mortale, si non sit frequens, sed raro fiat.

C A S U S.

4495 Secundum. Quod defectus corporis, qualis est, est amissio oculi dexteri, & quilibet alius, qui non reddit patientem inhabilem ad Altaris Ministerium, & exercitium Ordinis, vel qui affect deformitatem notabilem, talen tam, ut possit facilius regi, irregularitatem non inducit, ut communiter docent Doctores, Venerus in Exam. Episcop. lib. 1. cap. 22. n. 3. Diana pari. 4. tract. 2. ref. 82. Bonac. dif. 7. quest. 2. part. 2. Gabriel & S. Vincentio de Censuris disput. 11. quest. 3. Tambur. tom. 2. lib. 10. tract. 4. cap. 8. Leander part. 5. de Penit. tract. 2. diffr. 2.

Et innumeris aliis: quorum fundamentum est, quia Sacri Canones nil aliud intendunt, nisi expellere ab Altari notabiliter deformes, & inhabiles: & consequenter concludunt, quod in cunctis casibus, in quibus inhabilitas non habetur, & notabilis deformitas faciliter vitari potest, ac regi, irregularitas est; quoniam celsante materia legis, celsat & lex;

4496 Dicitis non opponuntur Leander citat. qu. 43. & Villalobos tract. 1. diffr. 35. num. 11. afferentes irregularitatem eum, qui caret digito pollicis, vel indicis; quia id afferunt sub expressa suppositione, quod talis sit inhabilis ad hostia elevationem, ac fractionem, ut patetibz nos perlegenit.

4497 Sed potius dicta firmat textus Canonicus in p. ultima de corpore vitiatis, his verbis (Thomas Monachus propulit, quod cum in annis puerilibus esset constitutus, quedam palla ferrea super dexteræ sue pollicem fortuito casu evadens, ungulam avulsa ab eo ac: Quodcumque mandatus, quatenus si ad frangendum Eu charitatem sit in pollice ipso potens, & aliud canonum non obstat, propter deformitatem hujusmodi non dianitas, quin eum ad Ordinem promoveas Sacerdoti,) 4498 Hinc cum casu contingit, quod Sacerdoti fuerit casu abscessus pollex sinistra manus, qui vice sinistra pollicis apud famularum prefabat, faciliter hostiam frangebat, & sine deformitate elevabat; sibi voti, quod non esset a Sacerdoti aliud removendum, & potiori jure.

1. Quia defectus erat in pollice sinistro, qui tantum famularum dexteræ, in quo virtus ad frangendum resideret; & in casu Canonis defectus fuit in pollice dextero. 2. Quia in casu Canonis defectus accidit ante Ordines susceptionem, in meo autem contigit post suscep tium Ordinem.

4499 Idem dicitem, si pollex fuisset abscessus vi sceloti fracti in venatione a Sacerdoti ipso facta re creationis causa, & sine clamore.

4500 In hoc namque casu non potest dici, quod sit removendum a Sacerdoti aliud, ut mutator; quia cum digitus non sit membrum, ex num. 4424. qui illum abscedit, non est mutator.

4501 Nec ex vi capit: *Qui partem dist. 55.* (Qui partem cuiuslibet digitis sibi ipsi volens abscedit, hunc ad Clerum Canones non admittunt) quia textus ex presé loquitur de volente abscedere; nostre autem Sacerdos, eti dederit operam rei illicite, nempe venationi Clericis prohibite, quamvis volens venatus sit, pollicem hanc abscedit volens; non directe, ut est certum; nec indirecte, cum non nisi per accidens, minime per se, & regulariter sit ex venatione pollicis abscesso secuta, ut dicuntur communiter Theologii de voluntatio: v. n. 2124.

4502 Adde, textum per illud verbum *Volens*, loqui de inique abscedente; ut dixi in n. 444. Et ponderat Del bene tract. 5. sect. 22. num. 8. Venerus in Exam. Episcop. lib. 1. cap. 22. num. 2. & firmatur ex cap. 1. de Clericis pugnantibus in Duello.

4503 Dixi: *Et si dederit operam rei illicite, quia illicitam esse Clerico venationem seruorum ob periculum, & indecentem, licet vero esse venationem avium, leporum, & similium, non clamorosam, sed modestam cum teribus, aut laqueis, & cum aliquibus canibus re creationis causa, docent Venet. in Exam. Episc. lib. 5. c. 25. n. 2. & Diana p. 3. tr. 6. ref. 19.* Qui ait, illicitam esse Clerico venationem clamorosam, seu cum strepitu, & vocibus, ex c. 1. de Cler. Venat. & cap. cod. titul. quam venationem clamorosam (addit.) non esse mortale, si non sit frequens, sed raro fiat.

V De Pœnis Irregularitatis. Cap. II.

dunt ad exercitium Ordinum, & ministerium Altaris: vid. num. 4424.

4509 Nec tandem ex tertio; quia deformitas, que ex capillorum defectu oritur, faciliter potest vitari per usum como clericalis confite, ut ea allatus juvenis uitiat; ac proinde non censenda notabilis, & irregularitatem inducens.

Hoc illatio, præterquam sit clara, demonstratur à fortiori ex communis doctorum doctrina.

4510 Et Primo. Catens oculo, irregularis est; si autem notabilis deformitas non appareat, vel si appareat, per artem sufficienter tegatur, irregularis non est. Leander part. 5. de Penit. tract. 2. diffr. 2. & in comp. fol. 697. n. 1. Tamb. tom. 2. lib. 10. tract. 4. cap. 8. 5. 1. n. 2. & apud ipsum, Navarr. Hurt. Suar. Præp. Layn.

4511 Secundo. Carens auriculis, quia datum defec tus valde facilius deturatur, irregularis est; si tamen capillus faciliter occultari possit defecitus; irregularis non est. Leand. cit. & in comp. n. 3. Tamb. cit. n. 8. Gabrie l à S. Vinc. de Censuris diffr. 11. quest. 3. n. 82. Bonac. diffr. 7. quest. 2. pont. 2. num. 8. Diana part. 4. tract. 2. refol. 73. & in Summa, v. Irregularitas ex defectu, num. 19. & alii multi apud ipsos.

4512 Tertio. Carens nafo, vel illius parte, irregularis ex se est; quia qua exigua deformitas est in catenis membris, magis conspicua est in nafo; si tamen aliquis artis opere, catne, vel forma carnem imitant, indecorus non apparet, irregularitatem effugeris. Ita Tambur. cit. n. 19. qui idem vole esse dicendum de cicatrice, si similis existente in voltu, aut gatute. Ita etiam Leand. cit. in comp. num. 6. Gabr. à S. Vinc. cit. n. 75.

4513 Quartio. Claudius, si sine baculo ambulare non potest, irregularis est; si tamen sine baculo potest ad Alate accedere, irregularis non est. Similiter habens pedem, aut crux lignorum, vel crux valde distorta, & pariter pedes, irregularis est; & tamen irregularis non est, si vestum oblongarum ufu deformitatem teger possit. Ita Leand. cit. in comp. num. 8. Tambur. cit. num. 17. & 18. Gabr. à S. Vinc. cit. num. 82. & 83. & alii multi apud ipsos.

4514 Idem docent de illis, qui carent unguibus, & universaliiter in omnibus casibus, in quibus deformitas notabilis vitari potest, & regi; quorum ratio est ex dem de num. 4495. Et hoc ex causa Doctores quanvis sint solliciti in numerandas quoniam plurimi ejusmodi defectibus, defectum totalem capillorum regulariter silent; quia nimur ex aliis resolutionibus clare patet, quid sit scandolum. 2. DE DEGRADATIONE

4515 Cum igitur in nostro casu deformitas faciliter regatur ufo prestat come clericalis, nulla exinde existimari debet irregularitas. Nec officia si in superficie desine pilis, quia patrum pto nihilo reputatur, & in hac materia etiam locum habet parvitas.

4516 Nec huius resolutionem adveratur Alarius lib. 6. Canon. Conf. fol. 657. num. 3. ex Sacr. lib. 6. cap. 9. num. 6. hac habens. (Item supple tu.) irregularitas inducitur (si capilli capitis, & barbae in totum excedent, si inde contigit ex lacriva, & libidine, cum hujusmodi sint infantes) non adversatur, inquam, pri mòs: quia intelligi debet, quando deformitas non te garit, ut lique ex dictis. Secundo, quia folium ex capite infans irregularitatem arguit (& sic non sumus in casu) minimè ex capite deformitatis; & tunc, quoniam hoc potest regi.

4517 Meam resolutionem, meamque rationem firmat: Authoritas proprii Episcopi, qui rei confessio, ad huc prefatus juvenem, etiam litteris dimissorialibus sui proprii Ordinarii munimentum, irregulariter non judicavit, sed ad minores promovit; & non ex alio motivo (ut credere oportet) nisi ex prefato predicto casibus fo didato.

4518 Adde, quod si totale capillorum defectus al latum juvenem à minoribus Ordinibus non impeditur, nec cum impeditur debet à facris; ratio est, quia defectus illi, qui notabilis deformitatem affert, irregularitatem inducunt etiam quoad minores Ordines, & etiam Clericalem: ita expressè habetur cap. Si quis, cap. Hi quis, c. Eunach. c. Qui partem dist. 55. & 6. Illustratos, diffr. 36. id etiam docent Gabr. à S. Vinc. cit. num. 67. & 74. & Tamb. cit. cap. 7. num. 3.

4519 In plura pretenderem, ni citati Doctores, ex Canonico jure mori, præterim ex Clericis si furiosus de Examen Ecclesiastis.

homicidio, cum Panorm. in cap. 1. de Corp. Vitiani, & in cap. 1. & 3. de Cler. egr. mibi silentium indicent; innuentes, in casu dubio, Episcopi esse judicare, & decernere, an defectus, vel deformitas sit ita notabilis ut irregularitatem inducat.

DE DEPOSITIONE, ET DEGRADATIONE.

4520 D Epositio (est pena, quia Clericus beneficio, aut usu Ordinis, vel utroque perpetuo privatur.)

4521 Degradatio (est pena, qua Clericus non solum beneficio, & ufo Ordinum perpetuo privatur, verum etiam extra statum Clericorum ejicitur, & Clericibus privilegiis pet solemnum sententiam, & ceris solemnitas, fine spe restitutio exiuitur.) Hoc definitio est degradationis completa, prout verbaliter, & realiter degradationem complectitur.

4522 Degradatio enim est duplex, verbalis, & realis, seu actualis. Verbalis (est ipsa judicis sententia, quia Clericus munetur, & privilegiorum Clericalium perpetua amissionem, fine spe restitutio, punitur.)

4523 Degradatio realis, seu actualis, & actualis privatio munetur, & privilegii Clericalis, post sententiam effecta, adiuncta reali actione, & ceremonia per Canones infutura.)

Degradatio verbalis, dicitur depositio, quia adhuc sic degradatus gaudet privilegio fori, & Canonis, ita ut non possit à judice laico puniri, nec sine excommunicatione percuti. Per derogationem vero realem, & actualem, utrumque privilegium amittit, ita ut possit à laico puniri, & sine excommunicatione percuti. Degradatio verbalis dicitur respectiva, quatenus est ordinata ad realem, & actualem.

4524 Censura, depositio, & degradatione convenienti in hoc, quod queritur est privatio spiritualis munera, & quod proinde soli Clerico conveniat.

4525 Differunt vero, quia censura est pena medioclis inficta ad contumaciam coercendam; unde non est ex sui natura perpetua, sed infligi solet ad tempus; intendens resipiscientiam, satisfactione praestita. Et si est perpetua, potest per absolutionem, aut dispensationem, tolli ab eo qui illam infixit.

4526 Depositio vero est pura pena, de sua natura perpetua. Sic pariter est degradatione actualis, & realis, que tamen à degradatione verbali differunt in hoc, quod privet non solùm ufo Ordinis, & beneficii, sed etiam omni privilegio Clericali fori, & Canonis: non sic verbalis, ut in num. 4523.

4527 Degradatio verbalis fieri potest in absentem; reali vero non nisi in presentem.

4528 Item realis degradatus non potest in integrum restituiri nisi à solo Papa: verbaliter degradatus potest restituiri per Episcopum, si degradatio fuit ob delicta non gravatoria adulterio; cap. At si Clerici, §. de Adulterio.

4529 Graviora adulterio dicuntur Heres, Simonia, Homicidium. Pignatellus tom. 8. confit. 91. n. 16. Clericatus cit. 153. num. 17.

4530 Degradatio realis non tollit carcerem, quia est indecelibilis; unde sic degradatus tenetur ad votum castitatis. Idem ad horas, si pena, ad quam damnatus est, non impedit, ut posset esse damnatus ad tristem.

4531 Clerici autem condemnati ad tristem non sunt prius realiter degradandi, ex consecutudine, & pluribus Decretis S. Congr. Pignatellus cit. n. 4. & 5. Nisi effent damnati propter heresim: ex cap. 1. de Her. in 6. ubi Glos. unde degradatio realis non infidetur, nisi in casibus, in quibus Clericus est Curia seculari tradendus, & in quibus ab ea, pena mortis afficitur.

4532 Praet. Regulares non possunt suos subditos degradare. Unde Episcopi est eorum causam degradacionis cognoscere. Clericatus cit. n. 15. ut in n. 4533.

SOLEMNITAS DEGRADATIONIS VERBALIS

4533 Referribitur in c. 2. de Penit. in 6. (Proprius Episcopus, assistentibus sibi aliis sex Episcopis;

In condemnatione Presbyteri, tribus autem in condamnatione Diaconi, vel Subdiaconi, coram his tanquam Ascensoribus, & justitiam cause cognoscentibus, sententiam in criminis pronunciat.)

In cap. Si quis Episcopus, Causa 15. q. 7. (Episcopus Sacerdotibus, ac Ministris solus honorem dare potest, sed solus auctoritate non potest. Si enim hi, qui in hoc saeculo à dominis suis honorem liberatis adipisci sunt, in servitutis jugum non revocantur, nisi publicè apud Praetores, ac Presidents Tribunalis foro fuerint accusati; quanto magis hi, qui divinis Altaribus consecrati, honore Ecclesiastico decorantur? Profectò, qui nec ab uno dannari, nec uno iudicante, poterunt honoris sui privilegii eximi, sed praesente Synodali iudicio quod Canon de illis praecepit, oportet definiri.) Idem in cap. Felix, ibid. & in cap. Non potest, de sententiis re iudicata.

4534 Ob difficultatem autem congregandis Episcopos absentes a propriis Ecclesiis, & ne debita juris exercitio contra Clericos criminosos distetur, Concil. Trident. sess. 12. cap. 4. de reform.

Editum Decretum tenoris sequentis. (Cum vero tam gravia nonnunquam sit delicta, ab Ecclesiasticis commissa per nos, ut ob eorum atrocitatem est Sacris Ordinibus depananda, & curia sine tradenda facultati, in quo secundum factos Canones certos Episcoporum numerus requiritur, quo si omnes adhibere difficultas est, debita juris exercitio differetur; si quando autem intervenient possent, eorum residenzia intermitteretur; proprie statut, & decrevit, Episcopo per se, seu ille Vicarius in spiritualibus generali, contra Ecclesiam, in facies etiam Presbyteratus Ordinibus constitutum, etiam ad illius condemnationem, necnon verbalement depositionem, & per seipsum etiam ad actum, atque solemnis degradationem ab ipsius Ordinibus, & gradibus Ecclesiasticis in casibus, in quibus aliorum Episcoporum praesentia in numero à Canonibus definito requiritur, etiam abhinc illis procedere licet; adhibitis tamen, & in hoc libi assidentibus totidem Abbaribus, usum Mitre, & Baculi ex privilegio Apostolico habentibus, si in civitate, aut diocesi repetiti, & commode interest possint; aliquin alii personis, in Ecclesiastica dignitate constitutis, que etate graves, ac iuris scientia commendabiles existant.

4535 Ubi nota, Episcopum ad verbalement degradationem, seu sententiam posse per se, vel per suum Vicarium Generalem procedere: quia est actus iurisdictionis, ad quem non est necessaria potest. Ordinis, se à num. 487. sed iurisdictionis; & Vicarius Generalis quoad iurisdictionem facit unum, & idem Tribunal cum Episcopo. Actualiter vero, seu solemnis actum degradationis exercitus non potest, nisi Episcopus consecratus proprius, vel alias Episcopos consecratus de propria commissione, quia est actus Ordinis Episcopalis. Joan. de Castillo de censoris tract. 10. dub. 1. num. 17. & com. ex cap. Transmis. & Panorm. in cap. Non potest de sententiis. & re iudic. num. 3.

4536 Praxim deinde dat Pontificale Roman. sub Urbani VIII. reformatum per haec verba: In examine, & indefinitio requiretur numerus trium Episcoporum (supple tu) in degradatione Presbyteri, &c. Dicitur autem sententia depositionis ab Ordine, si intenditur, ut post eam sequatur actualis degradatione, nomine Episcopi Ordinarii, cum presentia Capituli (supple tu) in causa Clerici in minoribus; sive cum Consilio, & assensu Episcoporum (supple tu), in causa Presbyteri, vel Clerici in factis, in hunc modum: Quia nobis, &c. Idcirco de talium consilio, & assensu ab omni Ordine & privilegio Clericis sententialiter se perpetuo duximus deponendum, & deponimus, &c.

4537 Summatim igitur ad degradationem Episcopi intervenire debet duodecim Episcopi, ad degradationem Sacerdotis, proprius Episcopus cum aliis sex, Diaconi, aut Subdiaconi, cum aliis tribus. Pro degradatione vero Clerici in Minoribus solus Episcopus cum presentia Capituli, sex quorundam de Clero representantium Capitolium. Glossa cir. cap. 2. de Pénis in 6. Numerus vero sex, aut trium Episcoporum, ex Trid. relatione suppleri potest per eisdem insulatos Abbes, & in eorum defectum per alias personas in dignitate Ecclesiastica constitutas, que etate graves, ac iuris scientia commendabiles existant.

4538 Difficultas tamen est de qualitate; sub qua ali Episcopi, seu Abbes ad degradationem requirantur. In qua re due sunt precipue opiniones.

Primo docet, eos requiri ad degradationem verbalem, ad recognitionem feliciter cause, & sententiam, ut collegas, & coniudices cum voto decisivo, non requiri autem ad actum solemnitatis. Suarez de Cens. disp. 30. sect. 2. n. 19. Joan. de Castillo de Cens. tract. 10. dub. 1. Genus. in Practicab. Eccl. q. 730. Cleric. cap. 153. n. 11. Sylvester in Sum. ver. Degradatio, Toletus ibidem, Antonellus de Regimine Eccl. lib. 6. cap. 3. n. 2. 5. & 6. Anton. à Spin. S. de Cens. tract. 13. disp. 14. sect. 3. Castrop. de Cens. & aliis apud ipsos, item Bonac. tom. 1. disp. 5. punc. unic. n. 13. Qui fundantur in recentibus iuribus.

Bonac. tamen vult, eos etiam requiri ad actum solemnitatis. At quantum ad actum solemnitatis eos non requiri, docet ultra recentius Doctor novissimum Phœbus in inst. Canon. l. 8. tit. 15. pag. 621. n. 7. Et expedit inquit Pontificale Rom. cit.

4539 Secunda opinio tenet, eos requiri solum ad actum solemnitatis, minime ut coniudices ad degradationem verbalem, feliciter ad causa cognitionem, & sententiam. Fagnani in lib. 3. Decretal. cap. Aqua, de Consecrat. Eccl. vel Altaris n. 29. ad 32. Qui referat pro hac opinione Declarationem Sacri Congr. Conc. Ob quam, hanc opinionem sequuntur Aldrete, & Passerinus.

Verba Fagnani sunt, ut sequitur (Appellatione autem personarum Ecclesiasticarum, de quibus Concilium loquitur, Prelatos Regularium Mendicantium non comprehendit, dixit Sacra Congregatio, cum non habent nomen dignitatis; & Abbes non debent interesse examinationi, vel processui, sed tantum posse solemni, & actuali degradationi assistere, ut assessores; & posse Ordinationis alias personas in dignitate Ecclesiastica constitutas, etiam non diecestanas, adhibere.)

Opiniones tantum mihi sufficiunt reruliste, solum ne operi hae notitia desit.

4540 Illud certum est, causum heretis esse privilegium, & causum heretis exceptum, ex cap. Quoniam 1. de Hereticis in 6. ubi degradatio verbalis committitur soli Inquisitoribus, aut proprio Episcopo. In causa inquisitorum, & excommunicatum, necnon verbalement depositionem, & per seipsum etiam ad actum, atque solemnis degradationem ab ipsius Ordinibus, & gradibus Ecclesiasticis in casibus, in quibus aliorum Episcoporum praesentia in numero à Canonibus definito requiritur, etiam abhinc illis procedere licet; adhibitis tamen, & in hoc libi assidentibus totidem Abbaribus, usum Mitre, & Baculi ex privilegio Apostolico habentibus, si in civitate, aut diocesi repetiti, & commode interest possint; aliquin alii personis, in Ecclesiastica dignitate constitutis, que etate graves, ac iuris scientia commendabiles existant.

4541 Ubi nota, Episcopum ad verbalement degradationem, seu sententiam posse per se, vel per suum Vicarium Generalem procedere: quia est actus iurisdictionis, ad quem non est necessaria potest. Ordinis, se à num. 487. sed iurisdictionis; & Vicarius Generalis quoad iurisdictionem facit unum, & idem Tribunal cum Episcopo. Actualiter vero, seu solemnis actum degradationis exercitus non potest, nisi Episcopus consecratus proprius, vel alias Episcopos consecratus de propria commissione, quia est actus Ordinis Episcopalis. Joan. de Castillo de censoris tract. 10. dub. 1. num. 17. & com. ex cap. Transmis. & Panorm. in cap. Non potest de sententiis. & re iudic. num. 3.

4542 Praxim deinde dat Pontificale Roman. sub Urbani VIII. reformatum per haec verba: In examine, & indefinitio requiretur numerus trium Episcoporum (supple tu) in degradatione Presbyteri, &c. Dicitur autem sententia depositionis ab Ordine, si intenditur, ut post eam sequatur actualis degradatione, nomine Episcopi Ordinarii, cum presentia Capituli (supple tu) in causa Clerici in minoribus; sive cum Consilio, & assensu Episcoporum (supple tu), in causa Presbyteri, vel Clerici in factis, in hunc modum: Quia nobis, &c. Idcirco de talium consilio, & assensu ab omni Ordine & privilegio Clericis sententialiter se perpetuo duximus deponendum, & deponimus, &c.

4543 Summatim igitur ad degradationem Episcopi intervenire debet duodecim Episcopi, ad degradationem Sacerdotis, proprius Episcopus cum aliis sex, Diaconi, aut Subdiaconi, cum aliis tribus. Pro degradatione vero Clerici in Minoribus solus Episcopus cum presentia Capituli. Glossa cir. cap. 2. de Pénis in 6. Numerus vero sex, aut trium Episcoporum, ex Trid. relatione suppleri potest per eisdem insulatos Abbes, & in eorum defectum per alias personas in dignitate Ecclesiastica constitutas, que etate graves, ac iuris scientia commendabiles existant.

Quod robatur per particularum, ut assessores; que non importat puram assidentiam actu solemnitatis, sed consilium, aut votum in causa. Quia Dec. intelligentia est rationabilis, tam ob exposta, quam quia certatio juris est vitanda, quantum fieri potest, quoniam iura iuribus concordare oportet.

Cato-

Ceterum contra eam validam dat presumptionem:

1. Pontificale Rom. quoniam fuit reformatum ab Urbano VIII. qui scribat dispositionem Tridentinam, & alias, si que erant, & tamen dispositi ut supra.

Secundum, verbum illud posse, quod significat libertatem assidentie, minime necessitatem; & sic Abbes libere possent non assilere; quod est falsum, fatus liquet ex dictis.

Ex quo solidus formatur disesus: Certum est, Abbes necessario requiri, ex jure ostensis, sed non requiruntur ad actum solemnitatis, fuit actuali degradationem, ut jam constat ex num. 4538. igitur requirunt ad verbum degradationem.

Denique ex Proposito 2. ab Innoc. XI. damnata haec sententia est à iudice omnino amplectenda, cum sit probabilior ob motiva, tam intrafascia, quam extrafascia communis sequela Doctorum; & tauror, quare non exponit periculum nullitatis sententiae, in causa, & materia tam gravis: ut num. 108.

FORMA, ET SOLEMNITAS ACTUALIS DEGRADATIONIS

4544 Abetur in cap. 2. de Pénis in 6. Constructo

eminenti talamo ligneo extra Ecclesiam, ibi Episcopum cum suis assidentibus federe, ibique aptatur mensa cum sarcis vestibus, & indumentis Ordinalium, quibus Reus induitur; sive indutus cum vase, seu libro ad suum Ordinem spectante, eorum Episcopo compareat; inde ab eodem coram populo dictis vestibus, & insignibus spoliatur, ordine proposito; incipiendo scilicet ab ornamento, quod in susceptione Ordinum fuit ultimum: utendo in singulis spoliationibus, verbis terroris, oppositis, cisis, que in collatione Ordinis profectur; v. gr. in remotione casula. Averimus tibi vestem Sacerdotalem, & te honore Sacerdotiali privamus. In remotione vero ultimi instrumenti, quod in Ordinum susceptione fuit primum, dicit: Authoritate Dei Omnipotens Paris, & Filii, & Spiritus Sancti, ac Nostra, tibi afferimus habitum Clericalem, & deponimus, degradamus, spoliamus, & eximus te omni Ordine, beneficio, & privilegio Clericali.

Non solitum autem spoliatur vestibus, & insignibus Ordinum, sed etiam vele talari, aut habitu Religioso. Insuper raditur in capite, & si est Sacerdos, in manibus; idque ad terrorum tanta condemnationis. Sic spoliatus signo calcei repellitur, & inde traditur, ac relaxatus judicii seculari, ut ejus iurisdictioni tamquam purè laicus subdatur. Inde per fastigates ad Curia secularis carceres ducitur ultimo supplicio plectendus; Episcopus tamen a judice seculari petitur, ut misericorditer agat, & Reum circa mortis vel utilacionis penam puniat. Arauxo tract. 1. q. 4. n. 13. Clericatus cap. 153. n. 13.

CRIMINA OB QUAE CLERICUS EST DEGRADANDUS, ET RELAXANDUS

4545 Iure Canonico sunt tria. 1. Crimen heretis manifestum, cap. ad abolendam, cap. Excommunicatum, de Hereticis, & cap. 1. codic. iii. in 6.

Requiritur, quod Reus sit relapsus, vel negatus, seu impoenitus, convexus tamen per legitimos testes, etiam super credulitatem, & pertinacia.

4546 Secundum est falsificatione litterarum Papalium, cap. ad falsarium, de criminis falsi.

4547 Tertium est gravis calunnia proprio Episcopo illata, cap. Si quis Sacerdotem 17. II. q. 1. Requiritur incorrigibilitas, Glossa in cap. Cum non ab homine 10. de Judicis, Abbas, cap. At si Clericis num. 37. codic. iii. Leand. tom. 5. de penit. Tamb. tom. 2. lib. 10. rr. 4. Gobat in experientia, tract. 8. & pluribus in locis, Jo: de Castillo de censoris & Pénis tract. 13. Matthaeucci in Offic. Curia tom. 2. c. 8. pag. 117. Mendo in suis titulis.

A P P E N D I X L I I .

Index nominae Excommunicationum in particulari ex eodem.

I. Ndicta est Excommunication. 1. Contra Cardinales Simoniacos in Electione Papa.

2. Contra Cardinales revelantes secreta Constit.

3. Contra Cardinales, & alios omnes ambientes Papatum.

4. Contra Cardinales, & alios omnes Simoniacos.

5. Contra Suspensos à Collatione, & praetentione beneficii, & officiorum, si conferant, vel praesentent.

6. Contra Trahentes alias personas Ecclesiasticas ad Forum Laicalem.

7. Contra Inferiores Episcopos publicantes Indulgencias.

8. Contra Prelatos donantes aliquid nunciantibus provisiones beneficiorum.

9. Contra Consentientes electioni sue indebita in Papatum.

10. Contra Episcop. in Civitatem diversarum linguarum se intrudentes.

11. Contra Nuntios impetrantes à Principibus favores ad dignitates.

12. Contra Prelatos permittentes Fratricellorum ritus.

13. Contra Prelatos a Curia Romana absque licentia Papa discendentis.

14. Contra Sacerdotes post monitionem retinentes Prefecti Secularis Officium.

15. Contra Participantes in divinis cum Excommunicato à Papa.

16. Contra Inducentes aliquem ad promittendum de sepultura.

- 17 Contra non interventes beneficio curato post juramentum.
 18 Contra Simoniam realem in beneficio, vel ordinem committentes.
 19 Contra Simoniam confidentialem committentes.
 20 Contra Consentientes occupantibus bona Eccles.
 21 Contra Trahentes aliam personam Ecclesiasticae ad forum laicale.
 22 Contra donantes nuntiantibus provisiones &c.
 23 Contra Locantes Domos publicis Usurariis alienigenis.
 24 Contra studentes Medicinae, vel legibus in scitis constitutis &c.
 25 Contra habentes Offic. Praefecti secularis dum Ecclesiastici sunt.
 26 Contra Matrimonium de facto contrahentes Ecclesiasticos in factis.
 27 Contra Locantes res Eccles. ultra triennium.
 28 Contra Inducentes aliquem ad prouidendum de sepulture &c.
 29 Contra Ministrantes Unct. Extremam, Eucharistiam, Matrimonium sine licentia Parochi.
 30 Contra Euntes ultra mare sine licentia Superioris.
 31 Contra Simoniacè accipientes aliquid pro ingressu Monast.
 32 Contra Mendicantes, transeuntes ad non Mendicantes.
 33 Contra detinentes Apostatas Frat. Praed.
 34 Contra Minoros, & Eremitanos recipientes in suam Relig. Predicatores.
 35 Contra Recipientes in suam Relig. Jesuitas.
 36 Contra Humiliter dantes aliqui habitum &c.
 37 Contra Minoros, tempore interdicti admittentes ad divina tertiariora.
 38 Contra Superiora non denuntiantes suos subditos suscepentes de hereſi.
 39 Contra Superiora permittentes ingressum prohibitum in Monaster.
 40 Contra Dimitentes habitum.
 41 Contra Accidentes ad studia sine licentia.
 42 Contra Executes e Monasteriis pro studio Medicinae, vel legum.
 43 Contra Non servantes Interdictum Servatum à Matrice.
 44 Contra Sibi appropriantes Decimas.
 45 Contra Proficentes ad aulam Principum malo animo contra suos.
 46 Contra Avertentes à Solutione Decimorum.
 47 Contra Contrahentes de facto Matrimonium Religiosos.
 48 Contra Sequentes titum Fraticellorum.
 49 Contra Mendicantes loca accipientes, vel detinentes sine licentia.
 50 Contra Mendicantes quosdam, qui recipiunt aliquem ad suum Ord. &c.
 51 Contra Monachos habentes arma intra Monast.
 52 Contra Sacerdotes habentes Offic. Preposit. Seculari. &c.
 53 Contra Moniales inducentes aliquem ad prouidendum de sepult. &c.
 54 Contra Moniales excentes de Monast. &c.
 55 Contra Moniales intromittentes viros intra Monasteria.
 56 Contra Moniales contrahentes de facto Matrimon. &c.
 57 Contra Feminas ingredientes Monasteria Relig. &c.
 58 Contra Feminas sequentes ritum Beguinatum.
 59 Contra Feminas ingredientes Monasteria Monialium.
 60 Contra Confessarios absolventes à Casibus reservatis.
 61 Contra Confessarios absolventes à quinque Votis &c.
 62 Contra Concionatores, qui praedican miracula falsa.
 63 Contra Concionatores, & alios taxantes opiniones de Concepcione B. Virginis.
 64 Contra Concionatores taxantes Relig. Minorum, vel Prædicatorum &c.
 65 Contra Concionat. & alios impugnantes Montes Pietatis.

117 Con-

- 66 Contra Confess. Relig. non facientes scrupulum de Decimis &c.
 67 Contra Inquisidores, & alios S. Officii omittentes procedere, &c.
 68 Contra Inquisidores, & eorum Commisar. extorquentes pecuniam &c.
 69 Contra Commissarios consentientes alienationi bonorum Ecclesiast.
 70 Contra Cogentes Sacerdotes in locis interdictis celebrare.
 71 Contra Concedentes Duellum.
 72 Contra Prohibentes suis subditis, vendere Ecclesiasticos.
 73 Contra Non procedentes contra Cardinalium infecutores.
 74 Contra Non Servantes servanda in elect. P. P.
 75 Contra Non obedientes Episcopo in Hæreticis requiriens.
 76 Contra Faventes Usuram.
 77 Contra Facientes servari Statuta, vel consuetudines contra libert. Eccles.
 78 Contra Concedentes represal. contra Eccl.
 79 Contra Non juvantes Episcopos in clausura Monialium.
 80 Contra Non obediens Card. Inqui. Gener. &c.
 81 Contra Permitentes fieri Taurorum, vel ferarum agitationes.
 82 Contra Non facientes inquiri in domibus Ju-dæorum Talmut. &c.
 83 Contra Facientes fieri Matrimonium ab invitatis.
 84 Contra Non facientes iustitiam post vitam monitionem.
 85 Contra Officiales S. Peccnitentiarum accipientes aliquid etiam a sponte donantibus.
 86 Contra Judices intromittentes se in Officio Auditoris Camerae.
 87 Contra Officiales Montis Pietatis distrahentes pecunias montis.
 88 Contra Ecclesiast. recipien. Bann. i. Reg. Neap.
 89 Contra Assistentes in Tribunal Camera non servantes servanda.
 90 Contra DD. docentes Relig. Med. vel Leg.
 91 Contra DD. promoventes ad gradus contra Bulam Pii Quarti.
 92 Contra Officiales Sedis Apostolicæ concedentes Archibuteros.
 93 Contra Officiales Terrarum P. P. poenæ pecuniar. non applican. Cam. Apost.
 94 Contra Impedient. Notar. qui offic. emerunt.
 95 Contra Offic. Peccnit. intromittentes se in prohibitis sibi à Pio IV.
 96 Contra Officiales, & omnes, qui molestant Religiosos Mendicant. & eorum Colonos, & bona per Gabellas, &c.
 97 Contra Parochos, & Mendicantes in Germania pacem violantes.
 98 Contra Laicos oblationes Sacerdotibus factas accipientes.
 99 Contra DD. & Scholaft. Bonon. conduceentes dominos alterius DD. vel Schol.
 100 Contra Percussores Clericorum.
 101 Contra Perveran. per an. in exc. inficta à Deleg. pp. & hab. litt. Apost. falsas.
 102 Contra Incendiarios, Raptore, & Fractores Ecclesiæ.
 103 Contra Aggravantes eos, qui Excommun. &c.
 104 Contra Nominantes in Sen. Roman. personas prohibitas.
 105 Contra Interd. ab Eccles. exire nolentes.
 106 Contra Exenterantes corpora fidelium.
 107 Contra Simoniac. pro ingressu Monast.
 108 Contra Simon. pro ordine, vel benefic.
 109 Contra Taxantes opin. de Concept. B. Virg.
 110 Contra Viol. Claustr. Monial.
 111 Contra Fingens se privileg. per exped. Bul. grat.
 112 Contra Ornamenta de Eccles. surpientes.
 113 Contra Script. Cam. Apost. surpientes.
 114 Contra Ambientes Papatum.
 115 Contra Se pro alio supponen. in exam. ad beneficia.
 116 Contra Diferentes alumna ex infidelibus ad fidèles, &c.

- 117 Contra ad Conclave, vel de Concl. Scrib. &c.
 118 Contra Non revel. eritin. contra Cardin.
 119 Contra Capientes Christianos, qui habitant inter Turcas.
 120 Contra Recipientes PP. indebet electum.
 121 Contra Capientes fructus beneficii vacantis.
 122 Contra Suadentes PP. ut alienet loca Eccles.
 123 Contra Promittentes pro justitia, vel gratia obtinenda à Sede Apost.
 124 Contra Jurantes, vel jurare facientes illicitè &c.
 125 Crimin. notorios furantes in Italia.
 126 Contra Facientes poniens super Ponit. vita, &c.
 127 Contra Extrahentes ex statu Ecclesiastico frumenta, &c.
 128 Contra Invadentes bona existentium in Concl.
 129 Contra Convertentes bona Eccles. in proprium usum per vim, vel supposit. probans.
 130 Contra Occupant. bona Eccles. per vim &c.
 131 Contra Non dimittentes captivos liberos.
 132 Contra Impedientes eos, qui volunt Religionem ingredi, & alias injurias facientes statui Religio.
 133 Contra Accidentes ad Sepulcrum Domini sine licentia.
 134 Contra Communicantes in criminis cum conjunctis.
 135 Contra Absolutos ab excommunicatione reservata in periculo mortis non adeuntes quem adire debent.
 136 Contra Occupantes loca Ecclesie, titulo defensionis.
 137 Contra Alloquentes Cardinales, dum sunt in Conclavi.
 138 Contra Vocatos, ut interfici electioni Monial, soventes discordias.
 139 Contra incitantes conservatores ad procedendum &c.
 140 Contra Vi extorquentes absolutionem, vel revocationem censura.
 141 Contra Fraude inducentes Judicem ad exigendum testim. feminæ.
 142 Contra Compellentes Ecclesiast. ut jura Ecclesie sibi submittant.
 143 Contra Sepelientes hæreticos, vel eorum sautores in loco sacro.
 144 Contra Legentes libros hæreticorum.

LAUS DEO.